

Třetím důvodem navrhovatelka kritizuje stupeň kontroly uskutečněný Tribunálem, který provedl pouze omezenou kontrolu a nevyužil tak plně svou kontrolní a přezkumnou pravomoc.

V rámci čtvrtého důvodu má navrhovatelka za to, že uložená pokuta je nepřiměřená.

Žaloba podaná dne 6. prosince 2013 — Evropská komise v. Polská republika

(Věc C-648/13)

(2014/C 45/42)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: K. Herrmann a E. Manhave, zmocněnci)

Žalovaná: Polská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— Určit, že Polská republika tím, že neprovedla, neúplně provedla nebo nesprávně provedla čl. 2 body 19, 20, 26 a 27, čl. 8 odst. 1, čl. 9 odst. 2, čl. 10 odst. 3 a čl. 11 odst. 5 a přílohy V (body 1.3, 1.3.4, 1.3.5, 1.4 a 2.4.1) a VII (část A body 7.2 až 7.10) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky⁽¹⁾, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z těchto ustanovení, jakož i z článku 24 uvedené směrnice,

— uložit Polské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Článek 2 body 19, 20, 26 a 27

Komise tvrdí, že Polská republika neprovedla správně a plně definice obsažené v těchto ustanoveních směrnice 2000/60/ES.

Článek 8 odst. 1

Komise Polské republice vytýká, že polské právní předpisy nestanovují požadavky na specifikace lokalit Natura 2000.

Článek 9 odst. 2

Dle názoru Komise nedošlo k plnému nebo správnému provedení tohoto ustanovení směrnice 2000/60/ES v rozsahu, v němž se týká povinnosti zahrnout do plánů povodí informace o plánovaných krocích směřujících k uhrazení nákladů, které přispějí k dosažení environmentálních cílů této směrnice.

Článek 10 odst. 3

Komise se domnívá, že Polská republika neprovedla povinnost stanovenou tímto ustanovením směrnice 2000/60/ES, přestože její provedení je zásadní pro dosažení cílů směrnice o vodě.

Článek 11 odst. 5

Komise tvrdí, že Polská republika nesprávně provedla toto ustanovení směrnice 2000/60/ES, jelikož rozsah odpovídajícího ustanovení polského práva je užší než rozsah ustanovení směrnice.

Příloha V

Komise se domnívá, že i když byla příloha V z velké části provedena, část jejích bodů nebyla do polského práva provedena uspokojivě. Výtky ohledně nesprávného provedení se týkají zejména zahrnutí odhadů ohledně míry spolehlivosti údajů v plánech povodí (body 1.3, 1.3.4 a 2.4.1), monitorování stanovišť a druhů v chráněných oblastech (bod 1.3.5) a vyloučení hydromorfologických složek z hodnocení stavu vod (bod 1.4.2).

Příloha VII

Komise Polské republice vytýká, že nesprávně provedla body 7.2 až 7.10 části A přílohy VII, jelikož ustanovení národního programu ochrany vod je třeba odlišovat od plánů povodí podle přílohy VII směrnice 2000/60/ES. Z tohoto důvodu má Komise za to, že vnitrostátní právní předpisy přijaté polskými orgány, kterými je prováděn článek 11 směrnice, jsou nedostatečné k provedení požadavků stanovených v bodech 7.2 až 7.10 přílohy VII.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2000 L 327, s. 1.